

Micul Prinț,

2022,
februarie

ISSN 2345-1556

Fondată în 1992

Nr . 2(86)

David SURACHI,
are deja editată
o carte de poezii

PAGINA CERCETĂTORULUI

Anul „Mihai Cimpoi” la Revista „Micul Prinț”

Cenaclul „Grai Matern” (prima structură a Societății Civile din Moldova, fondată în 1988) la acest început de primăvară a lansat „ANUL MIHAI CIMPOI la REVISTA MICUL PRINȚ” – printr-o primă sărbătoare din cavalcada de evenimente, în acest an aniversar dedicate academicianului Mihai Cimpoi.

Angela Olărescu, directoarea bibliotecii „Hristo Botev”, fără a încerca să-și ascundă emoțiile lansării unei asemenea sărbători, s-a grăbit să anunțe că anume odată cu venirea dânzei la conducerea instituției fondul de carte s-a îmbogățit cu carte românească, ca dovadă a și prezentat Expoziția de Carte, sincer bucurându-se de câte cărți ale marelui savant are biblioteca bulgară, printre care și voluminosul volum „Mihai Eminescu. Dicționar Enciclopedic”. Susținând că prezența acad. Mihai Cimpoi e de la sine o sărbătoare pentru oricare bibliotecă publică, liceu, colegiu, instituție universitară, ci mai ales la lansarea unui an special.

Poeta Renata Verejanu, președinte-fondator al Cenaclului cu care s-a aflat pe linia întâi a renașterii

naționale, a vorbit clar și la concret, or, Mihai Cimpoi, somitate deosebită a acestui neam, e un brand bine cunoscut atât în Republica Moldova cât și în România, încât orice laudă ar fi de prisos. Distinsa poetă și editor al prestigioasei reviste pentru tinere talente a comunicat că pe parcursul întregului an în Revista „Micul Prinț”, care promovează tinere talente și oameni de creație se va publica lunar câte un articol despre opera și activitatea academicianului Mihai Cimpoi.

Despre Premiul „Omul Anului. Savantul Anului”, oferit de Compania Teleradio-Moldova, a mărturisit jurnalista TV Galina Codreanu, Secretar general al Federației din Moldova a Asociațiilor, Centrelor și Cluburilor UNESCO. Frumoase cântece i-au fost dedicate savantului de interpretul Valeriu Mocanu și compozitoarea Olga Trudov-Mațaru,

șefă de catedră la Colegiul Pedagogic „A. Mateevici”. I-au dedicat poezii Petru Hasnașu, autor a cinci cărți de poezii, și Geta Lipovanciuc, Au pus întrebări și au vorbit despre marele eminescolog, despre savantul, istoricul și criticul literar Mihai Cimpoi și alți oameni de creație, prezent la eveniment: poeți, prozatori, compozitori, coregrafi, interpreți, traducători... precum și profesori, studenți, bibliotecari etc.

Academicianul Mihai Cimpoi a vorbit despre Eminescu, Bлага, Dante... Cele patru ore (17.00-21.00) au fost prea puține pentru întâlnirea cu Omul Cetății Mihai Cimpoi, vorba caldă a cărui a fost pentru toți cei prezenți ca o terapie în aceste timpuri atât de grele.

A relatat, Daniel Verejanu

Pledoariile Renatei Verejanu

Zero și un Milion

*din pledoariile poetei
Renata Verejanu
la o lecție de
„Ora Consiliului Europei”*

Într-o zi Poetul intră la o instituție importantă... Oprit în ușă, Poetul zâmbi, văzând la fiecare birou câte un zero... Care mai mare, care mai mic, dar toate foarte arogante... Stătu cât stătu poetul în ușă, cum ar sta cifra unu într-un picior, apoi îndrăzni. Știind că nu are cui, Poetul încercă totuși să le vorbească despre proiectul său... Și cele șase zerouri s-au privit leneș, apoi, rostogolindu-se, s-au aliniat în stânga cifrei unu... Poetul privi rândul și le zise: Vedeți, împreună suntem un milion. Și scrise la calculator: 1000000... Și îndată zerourile s-au făcut și mai vajnice, și mai importante, și mai dolofane, înghesuindu-se, fiecare să dețină o parte cât mai mare din milion. În această îmbulzeală zerourile l-au împins pe Poet la perete, strivindu-l. Cu greu Poetul s-a retras din rolul său de Unu pentru un milion, și foarte dezamăgit, a plecat... Și cele șase zerouri împreună și fiecare în parte a rămas a fi doar un zero, și-atât.

Dragii mei, eu aș vrea ca voi să aveți capacitatea să fiți UNU la o sută, la o mie, sau poate chiar la un milion (la 100, la 1000, la 1000000...) Dar ar trebui să știți: cu cât mai multe zerouri țineți în spate, cu atât mai ușor ele vă pot strivi, chiar dacă toate împreună sau fiecare în parte nu e decât un zero... Și-atât.

Cel mai fericit om – e personalitatea

După ce am trăit o viață am constatat că cel mai fericit om poate fi doar personalitatea. Nu cel ce are averi enorme, nu cel ce deține mare putere, ci... personalitatea!

O personalitate nu-și creează probleme care la rândul-i să-i creeze remușcări.

O personalitate nu va trăda și deci nu va fi disprețuită.

O personalitate nu poate fi turnător, nu poate săvârși o crimă, nu poate fi lacom, nu poate fi un invidios, nu poate fi un carierist....

O personalitate nu-și poate irosi sănătatea prin diferite localuri dubioase, chiar dacă știe că nu este văzut de nimeni, nici de reprezentanții mass-media, nici de cineva dintre cei apropiați.

O personalitate nu va târgui cu demnitatea sa.

O personalitate nu poate face un rău unui om care cândva i-a făcut un bine – este foarte recunoscător.

O personalitate nu poate fi arogantă.

O personalitate este un om foarte simplu.

Personalitatea este un om foarte fericit.

*Cu drag de voi,
un om foarte simplu,
și fericit.*

9 mai – Ziua Europei sau Ziua Victoriei

Moldovenii, cei care sărbătoresc Crăciunul pe stil nou și pe stil vechi, petrec revelionul pe stil nou și pe stil vechi, sărbătoresc la 9 mai și Ziua Victoriei, și de ceva timp, și Ziua Europei...

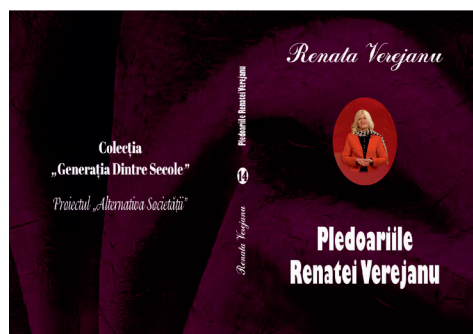
Noi, liderii Societății Civile, nu dispunem de timp, mai ales în luna mai – noi muncim pentru comunitate, pentru societate...

La tata, însă, mă gândesc ades... Întors din marele război (ziua victoriei urmează îndată după Sf.Gheorghe), tatăl meu, Gheorghe, a iubit-o mult pe mama mea, Ana, și au decis să mai aducă pe lume și după război câțiva copii... Așa m-am născut eu, o blondă, foarte harnică, foarte talentată, care aveam să devin *poetul Renata Verejanu*, alături de frații și surorile mele – foarte frumoși toți, și înalți... doar că mai smoliți... și nu puteai să zici că sunt frații sau surorile mele...

Stau și mă gândesc, dacă tatăl meu, Gheorghe, nu se întorcea din război, cum era Uniunea Scriitorilor fără poeta care spune lucrurilor pe nume și care are o poezie atât de metaforică și filosofică?... cum era poezia română fără volumele *Înnobilarea acestei lumi*, *Poetul dintre milenii*, *Ofrandă omeniei?* care au inspirat nu puțini confrăți de condei?... cum era Moldova fără poeta de pe linia întâi a renașterii naționale și fără Cenaclul „Grai Matern” care a făcut mai mulți deputați... Cum era democrația fără rețeaua de ONG-uri create de fiica lui Gheorghe și a Anei? ONG-uri cunoscute în toată Europa...

Dar tata a știut să se întoarcă viu pentru că trebuia să trăiască și să sărbătorească cu mama Nunta de aur... Stau și mă uit la mormintele părinților mei, două morminte simple, cu câte o cruce modestă, peste care clopotele bisericii dănuie adânc – și învăluie apoi cele șapte coline, și întreg satul Verejeni, și coboară către Nistru, și pleacă în lume...

Stau și-l privesc pe fiu, (deținător al Pașaportului de Tânăr Ambasador al Culturii Păcii), născut când bunelul deja plecase pe drumul de veci, și mă rog la Domnul, și sper mult să nu cunoască nici un război...

Moldova citește o carte...

În „Anul Poeziei Moderne cu Poeta Renata Verejanu”, proiect literar-cultural-educational lansat de Academia Europeană a Societății Civile în parteneriat cu Centrul Academic Eminescu,

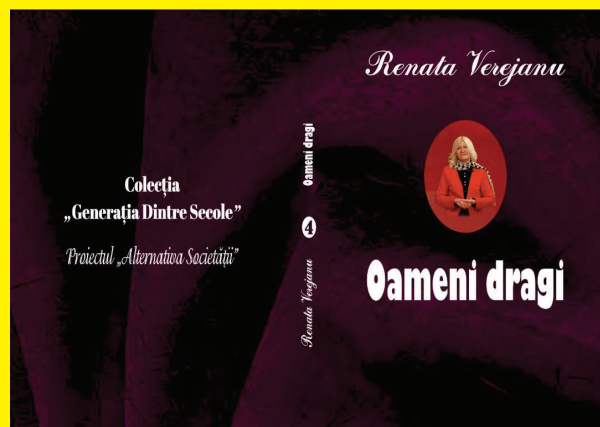
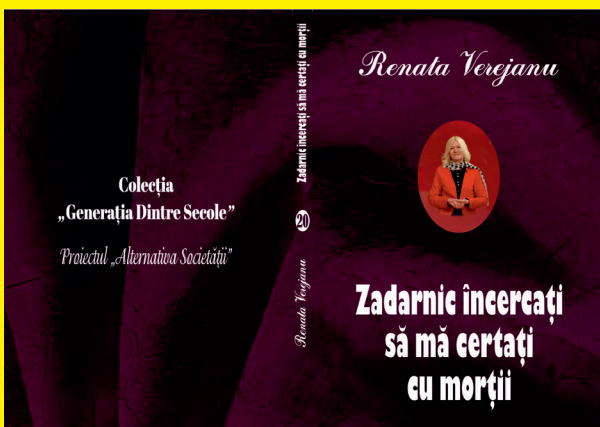
Biblioteca Transilvania, Biblioteca Hristo Botev și multe alte biblioteci publice din republică, în colaborare cu licee, colegii și universități, cu Revista Micul Prinț, Ziarul Univers Pedagogic pro, Federația din Moldova a Asociațiilor, Centrelor și Cluburilor UNESCO...

citorii Republicii Moldova vor avea fericita ocazie să se întâlnească cu scriitoarea, să poată obține (cu autograf) cele mai căutate cărți de poezii, proză (romane), pledoarii, interviuri, maxime și cugetări... cărți pentru adulți și cărți pentru copii.

Cei mai norocoși vor primi și Opere Alese în 12 volume, precum și primele apariții editoriale din Colecția „Generația Dintre Secole”.

(Informații la telefonul 068582011, sau la E-mail: renataver@yahoo.com)

Citim cărțile Renatei Verejanu...

Un sărut în semn de frunză

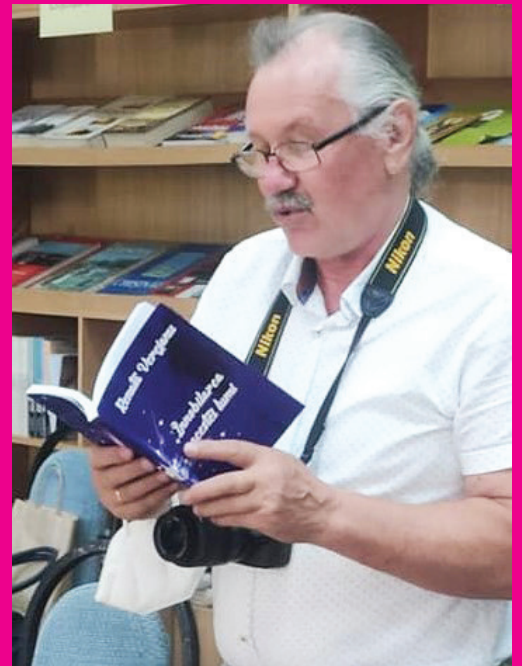
Un sărut în semn de frunză
Mi-a lăsat vântul pe buze
Și s-a dus voios în lume
Reproșul să nu-mi auză.

*Mă mușcau silabele
Literale, albele -
Era vântul, erai tu...
Sau numai șoaptele.*

Un sărut în semn de frunză
Mi-ai lăsat în zori pe buze
Noaptea s-a retras în taină
Rușinoasă, fără haină.

Un sărut în semn de frunză
Mi-a lăsat vântul pe buze –
Nu e vântul, nu e vântul –
Erai tu, ți-era cuvântul.

**Renata
Verejanu**

Plâng
flăcările-n
mine

OMCT, Moldova

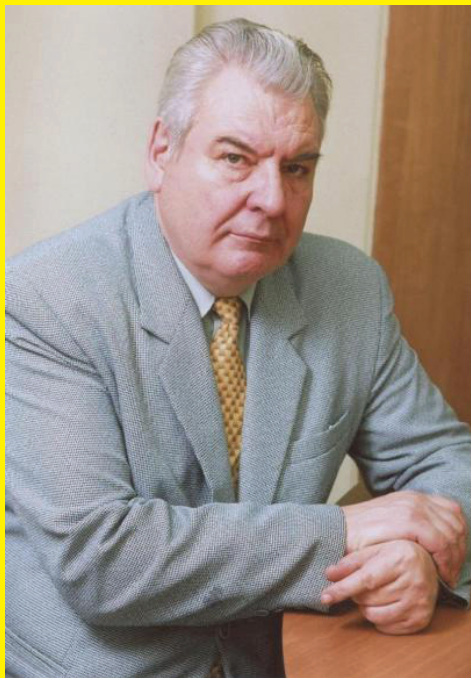
Invisible genius
of the modern lyric

The Year of Renata Verejanu

The Year of Renata Verejanu

OMCT

Mihai Eminescu și...

Recomandat lumii științifice din spațiul românesc de către marele filosof Constantin Noica (destăinuire și confirmare făcută de Eugen Simion, în cadrul Primului Congres Mondial al Eminescologilor), lucru cu care Mihai Cimpoi nu s-a lăudat niciodată, azi, academicianul de la Chișinău înalță pe unul dintre cele mai vizibile piscuri de munte al literaturii române această catedrală care „se numește Eminescu”. A avut și curajul să urce către acest pisc – e pornit demult, a avut și capacități creatoare de a se înălța. Și asta, deoarece l-a ajutat însuși Eminescu.

Încă de prin anii '70 ai seco-

EMINESCU NI L-A DAT PE MIHAI CIMPOI

lului trecut, Eminescu l-a îndemnat pe tânărul Mihai Cimpoi să meargă prin viață alături de genialul poet. De ce sufletul lui Eminescu (îngerul păzitor al literaturii române) – trecând peste întreg spațiul geografic unde predomină suflarea românească – l-a ales anume pe Mihai Cimpoi, azi avem un răspuns clar și concret. Or, Eminescu cunoștea din clipa în care îl alesese că anume Mihai Cimpoi poate face față unor asemenea proiecte de durată cum sunt: *Congresul Mondial al Eminescologilor*, devenit o frumoasă tradiție cultural-științifică, și lucrarea capitală *Mihai Eminescu. Dicționarul enciclopedic*. Or, a munci creativ, pe măsura unui titan (și nu distructiv) este o expresie de slujire a neamului tău. Așa cum constată marii filosofi, acest lucru place mult puterii divine (care a creat acest neam) și ea, Providența, îl ajută pe creator, îl ocrotește, îi oferă capacitățile și comportamentul unei personalități predestinate să creeze prestigiul neamului său, al țării sale, prestigiul timpului în care a trăit... Or, având aceeași motivație, puterea

divină i-a oferit lui Eminescu nemurirea.

Precum Ion Luca Caragiale afirma despre creația lui Mihai Eminescu, azi noi putem zice despre opera eminesciană a lui Mihai Cimpoi, încununată cu implementarea grandioaselor proiecte, constatând că e vorba despre o creație „pentru o viață mai durabilă”..., deoarece lucrarea *Mihai Eminescu. Dicționar enciclopedic* „e patrimoniul omenirii întregi, nu numai al unui neam”, scrie savantul Eugen Simion. Aceasta e o lucrare „îndrăzneță”, „o lucrare necesară”, o lucrare „primejdios de vastă”, care s-a pornit în drumul său către cititor. Or, anume două piscuri de Carpați, care se văd clar unul pe celălalt, căci sunt cele mai înalte piscuri, așa și personalitățile științifice ale literaturii române contemporane se recunosc, se admiră și se prețuiesc la înălțimea lor.

Într-un timp scurt (între două ediții ale congresului) volumul *Mihai Eminescu. Dicționar enciclopedic* a avut (atât în Republica Moldova, cât și în România) un număr impresionant de prezentări și lansări în sălile bibliotecilor publice, centre academice, universități, academii, ambasade și... chiar lângă Ștefan cel Mare și Sfânt (monumentul de la intrarea în Grădina Publică, din inima Chișinăului). Chiar îndată după prima ediție, Dicționarul enciclopedic a devenit pilonul unor evenimente culturale importante, cu un impact pozitiv în societate, și nu doar în lumea științifică, scriitoricească, ci mai ales, ca eveniment cultural și educațional de prestigiu, cu putere de iluminare și încurajare pentru tânără generație.

În ciuda situației financiare șubrede din statul cu cea mai lungă perioadă de tranziție de la un sistem

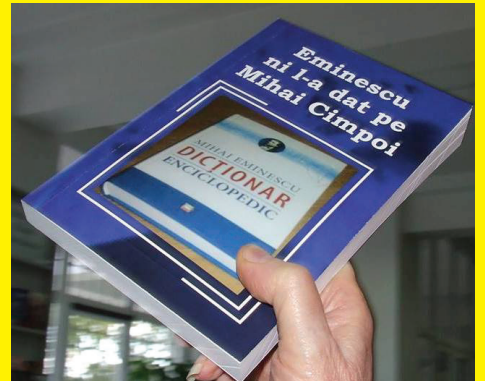

Mihai Cimpoi

neacceptat la un sistem necunoscut, acest plai (un spațiu al tuturor experiențelor posibile și imposibile făcute pe destinele omenești), fiind chiar locul de reședință al academicianului, Mihai Cimpoi nu s-a lăsat intimidat. Savantul a muncit până a terminat „catedrala pe care a început-o”, creând prestigiul Academiei de Științe a Moldovei și a Academiei de Științe a României, de ce nu, oferind un înalt și elegant nivel de cercetare. Astfel, Domnia Sa, academicianul Mihai Cimpoi, a devenit un model de excepție pentru tinerii cercetători de pretutindeni, și nu doar din spațiul limbii române. Implementarea cu succes a acestor proiecte, legate de geniul Eminescu, au încununat înălțător de frumos și firesc întreaga operă a savantului din Moldova și l-a plasat pe loc de cinste în vasta cultură europeană. Mihai Cimpoi ne-a adus dovada că nu e neapărat să locuiești în Germania ca să devii un savant de talia lui Eugen Coșeriu. Și un român din Republica Moldova poate oferi cu succes exemple de bune practici de integrare europeană pentru întreaga

Europă. Rămâne doar ca societatea să conștientizeze, să valorifice și să se bucure de aceste opere ale savantului, dar și să-l prețuiască la justa lui valoare, și nu cândva, ci acum, când ne sunt oferite aceste opere cu valoare de patrimoniu.

Am încercat să-l privim pe savantul Mihai Cimpoi prin viziunea contemporanilor săi, nu din curiozitate, adunând opiniile unor semeni în volumul „*Eminescu ni l-a dat pe Mihai Cimpoi*”. Am editat această carte nu pentru a-i oferi academicianului Mihai Cimpoi o surpriză (posibil, demult nu-l mai surprinde nimic și nimeni), ci pentru a oferi generației mele, generația care a mers la școală odată cu proclamarea independenței Republicii Moldova, un punct de reper pentru lecturile lor, și nu doar când e vorba de limba și literatura română, ci și pentru lecțiile de istorie recentă a acestui neam. Cartea înmănunchează atât materiale ale unor mari personalități din Moldova, România, Ucraina, Polonia, dar și opinii ale unor simpli cetățeni, care cunosc că a zice academicianul Mihai Cimpoi înseamnă a zice Mișcarea

de Renaștere Națională din Basarabia. Indiferent că premiile naționale se oferă la Chișinău după criterii politice sau nu, credem că a venit timpul ca una sau ambele academii de științe la care Mihai Cimpoi este membru, să facă demersul necesar pentru ca opera academicianului să fie înaintată la un premiu pe măsura proiectului *Congresului Mondial al Eminescologilor* și a proiectului *Mihai Eminescu. Dicționarul enciclopedic...* De ce acest premiu nu ar fi chiar Premiul Nobel...

Daniel VEREJANU,
exeget blagian, fost doctorand al
acad. Mihai Cimpoi

Evenimente literare

Evenimente... evenimente...

Anul 2021 a fost un an doldera de evenimente literar-cultural-educative.... Expoziție-Eveniment de carte, conferințe online, mese rotunde, zeci de lansări de carte... În cadrul Proiectului „Anul Renata Verejanu la Biblioteca „Hristo Botev” au fost organizate nenumărate evenimente atât în incinta bibliotecii, cât și în deplasare. O întâlnire deosebită a avut poeta Renata Verejanu cu elevii clasei a IX-a, de la Liceul Teoretic „G. Meniuc”, din capitală, unul dintre partenerii noștri veritabili. Precum au afirmat dirigintele clasei a IX, profesorul de limbă și literatură română dl Cheorghe Cozari, și doamnele bibliotecare Elena Cortac și Rodica Stanciu – a fost o adevărată Sărbătoare a Poeziei. Elevii au aflat mai detaliat despre activitatea și arta poetică a Renatei Verejanu, au recitat și versurile alese de ei personal din creația poetei, au dialogat, au pozat alături de renumita scriitoare.

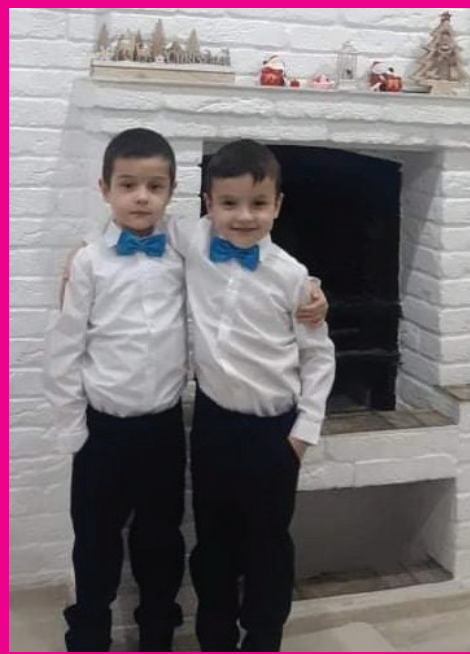
Angela Olărescu

Tinere Talente

Coperta I

Coperta II

David SURACHI

Norocul l-a adus (în primul an de mare tristețe, pandemia) la Cercul „ARS POIETICA”, diriguit de poeta Renata Verejanu. Dar poeta avea 100 de proiecte de durată și nu se mai încadra în cele 24 ore. Ci mereu își amintește de un elev din clasa a 2-a, de la o școală primară de pe Ciocana, pe nume David Surachi, copilul care a mărturisit de la prima oră: „eu nu pot scrie poezii”. Peste un timp avea să recite foarte frumos din poezia scriitoarei, ca în următorul an să se bucure de prima sa carte, pe care junele autor așa și a numit-o „Carte de poezii”.

Azi, Renata Verejanu, editorul de 30 de ani al Revistei „Micul Prinț”, a decis să-i facă lui David Surachi o surpriză plăcută: să ni-l prezinte pe prima copertă, cu poza pe care o avea de la Cercul „ARS POIETICA”. Felicitări, David.

D.V.

Ilie & Matei POSTORONCA

Un deceniu de așteptare , crescut cu puterea rugăciunii. Azi ei leagă bucuriile și responsabilitatea casei. Gemenii familiei își caută priorități și interese pentru o nouă stare ce îi așteaptă peste un an. Lumea cunoștințelor o adoră ca și glasul dulce al mamei. Sunt încrezuți că haina adevărată al unui elev responsabil stă în tot ce învață de la draga grădiniță.

IET nr.155 din municipiul Chișinău e o lume plină de farmec și culoare, iar rutina matinală nu întârzie să fie ghidată de doamnele educatoare, d. Bargan și d.Stavila.

Reporter MP

Andreea Arsene -

Andreea Arsene, de baștină din județul Iași, România, în prezent trăiește și studiază în Danemarca. Tânăra este autoarea mai multor volume de poezii, proză publicistică și romane, editate în România. Dar, după prima sa vizită la Chișinău, în toamna lui 2019, fiind participantă și premiantă la Gala Premiilor ediției a VI a Festivalului Internațional de Poezie „Renata Verejanu”, și-a dorit să editeze o carte de poeme anume

la Chișinău. MP oferă câteva poeme din cartea „Amară-i dulcea fericire”, editată recent la Chișinău în proiectul „Alternativa Societății” a Academiei Europene a Societății Civile. *D.V.*

Gânduri....

Mă macină nesiguranța zilei de mâine
Delirez de propria-mi fantezie
Oare cum o să mai fie,
Când am să deschid fereastra spre lume?
O să mă izbească valul cu spume
Din creștet până-n sufletul delicat
Ros de moliile lacome de energie
Ce mai viață pustie!
Gândesc ca să mai treacă clipa
Curge clepsidra și îmi crește aripa
Ca să-mi iau zborul spre vise calde
Marea mângâierilor să mă scalde
Proiectez speranțe pentru viitor
Dincolo de lumea fadă într-un alt decor.

Nu-mi este teamă...

De moarte nu-mi este teamă
O privesc în ochi sfidătoare
Spunându-i că-mi este datoare
Să-mi lase viața încă o vamă.
De foc nu-mi este teamă
Căci l-am stins cu lacrimi de gheață
Iar când mă năpăstuie o dramă
Îi transform fierea în dulceață.
Nu îmi este teamă de frig
Port căldura în inimă și o dăruie
Și când gerul cel mai aprig
Mă atinge, eu cu o suflare îl năruie.
Nu-mi este teamă de trădare

Citesc trădătorul în ochi ca pe-o carte

Când bezna din suflet îi răsare
Îl trimit cu puterea minții departe.

Ochii tăi nu vor să vadă

Ochii tăi nu vor să vadă
Chipul ruginit de spaimă
Ce stă gata ca să cadă
Cu cuvântul ce-l îngaimă.
Ochii tăi nu vor să vadă
Plânsul inimii ce doare
Pașii poticniți în stradă
Sufletul plin de candoare.
Ochii tăi nu vor să vadă
Zâmbetul ascuns în pleoape
Nu vor nici măcar să creadă
Că-i sunt eu cel mai aproape...
Ochii tăi nu vor să creadă
Ai mei ochi când te privesc
Ca și o sinceră dovadă
Ți-am dat tot ce-i omenesc...

Lacrima sângerândă...

Iubesc, trăiesc, aspir la iubirea vie
Trăiesc de azi mai mult din ieri
Sunt ca un fulg de păpădie
Purtat de vânt spre nicăieri...
Plâng, mă zbucium când mă doare
Dar... chiar și în norii cei mai gri
Caut cu râvnă raza mea de soare
Să îmi dea căldura în ceasuri pustii.
Îndur, aștept, mă sacrific pentru bine

Știind că fericirea costă dincolo de preț

Aș rupe și ultima bucată din mine
Să știu că nu voi mai atinsă de ură și de dispreț.
Dăruiesc, ascult, mă confesez unui înger
În clipe aride când și de mine cea veche mi-e dor
Și din rana vieții continui să sânger
Căci în durere mi-e scris că am să mor....

Atâta timp cât...

Atâta timp cât viața mai respiră
Prin porii ei suavi, letargici
Atâta timp cât unii mai aspiră
Să devină zei printre cei ce-s tragici.
Lumea va muri și iarăși va renaște
Spre un început cu final abrupt
Totul doar spre-a cunoaște
Tainele gustării din mărgețul fruct.
Atâta timp cât soarele își trimite raza
Să încălzească inimii de dor pustiite
În deșertul lumii se va găsi oaza
Să adape însetații cu puteri sleite.
Atâta timp cât marea își aruncă valul
Purtând corăbii într-a lor derivă
Atâta timp cât se mai surpă malul
Va dăinui și binele și răul deopotrivă.

Poeme din Danemarca

Cântecul iubirii

Cântecul iubirii noastre
Zace-n vechea partitură
Parcă i-a fost scris în astre
Să ajungă o tortură...

Mai ții minte ce-am jurat
Îmbățați de acel extaz?
Cupidon ce ne-a trădat
Pe foc n-a mai turnat gaz.

Inimile noastre blânde
S-au răcit de atâta ură
Și acele priviri flămânde
Au ajuns ca piatra dură.

Răceala din tine

De ce îți lași privirea jos
Te copleșesc cumva regrete?
Răceala ta mi-a atins un os
De dragostea ta încă mi-e sete...

Întoarce-ți fața către mine
Nu mai privi către asfințit
Nu lăsa degrabă să se termine
Puținul ce ne-a mai rămas
Să reaprindem scânteia
Ce-a ardea ceas de ceas
Tu îmi ești bărbat, iar eu femeia
Care ți-a dat chip de icoană
Ca rugile să mi le ascuți
Viața fără tine-i prigoană
Și pașii mei sunt desculți.

Sunt versul trist...

Sunt versul trist din rapsodii
Cântat în noapte de-o vioară,
Iar tu ești cânt de prozodii
Plin de plăcerea ce-nfloară...
În urmele-ți ce nu s-au șters
Ți s-a imprimat pecetea,
Clădind o lume doar prin vers
Ai știut cum să stingi setea.
Mă umpli de frumos în gânduri
Când contemplez a ta natură,
Mă ferecești când scrii în rânduri
Că ți-am fost psalm într-o
scriptură.
Ești îngerul plin de dulceață
Ce-aduce-n inimi alinare,
Eu umbra-s, cea pierdută-n
ceață,

Ce doar îți suflă-n lumânare...
Ești freamățul care-mi tresare
Ființa împietrită-n stâncă,
Ești soarele care răsare
În noaptea mea cea mai adâncă.
Lucefero, cât te-am mai plâns
Știind că ești viu printre stele!
Ocean de lacrimi eu am strâns
De doruri reci în ceasuri rele...

Ești liber

Ești liber ca să faci ce vrei
Cum ai făcut-o până acum
Trecutul nostru e tot scrum
Viitor fără temei!

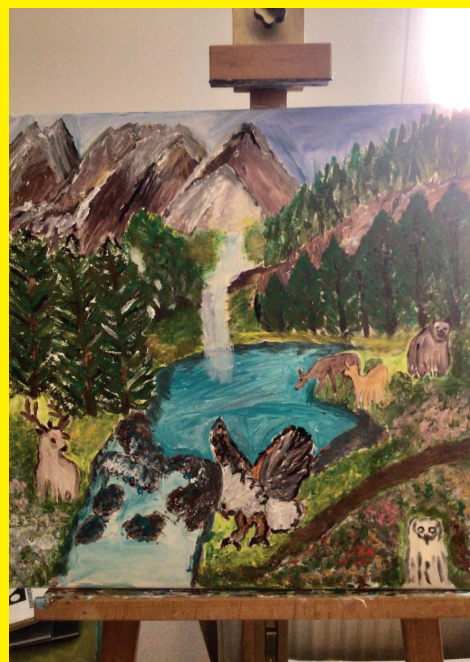
Ești liber să visezi orice
Acum că nu-ți mai sunt aproape
Lasă timpul să mă-ngroape...
Sunt o cicatrice!

Ești liber ca să poți cânta
Refrenul despărțirii noastre
Voi plânge clipele măiestre
Și te voi uita!

Ești liber să mă uiți de vrei
Eu voi păstra din tine o adiere
Ca să-mi rămână mângâiere
În anii grei...

Câte am îndurat...

Câte a îndurat inima-mi umilă
Am călcat pe jar în cărări deșarte

Deși par să fiu fragilă
Rostul meu l-am scris în carte...
Plânsul meu amar
L-am strâns într-un bol de lut
Știu că nu va fi zadarnic
S-o iau iar de la început...
Câte am văzut în treacăt
Poposind pe a-l vieții drum
Multe le-am închis sub lacăt
În trecutul meu din scrum
Câtă amară suferință
Adunată-n cuib de fiere
Am sperat cu a mea credință
C-o voi transforma în miere.
Câtă rătăcire-n lume
Am văzut trecând grăbit
N-a avut cine să mă îndrume
Către o cale în asfințit.

Așteptare

Aștept cu înfrigurare
Pe-un peron tot mai pustiu
Trenul dintre trenuri care
Ajunge la ceas târziu...
Frigul mă încremenește
Ceața grea mă-nvăluie
Vântul parcă îmi vorbește
Nu pleca: mai stăruie!
Noaptea aspră se așează
Trenul meu nu mai apare
Drumuri ce se-ncrucășează
Parcă... l-am văzut în zare!

Tânărul cronicar

Tânărul cronicar Daniel Verejanu

Cunoscut exeget blagian, tânărul istoric literar Daniel Verejanu lucrează în prezent la un nou manuscris, o viitoare carte cu titlul de lucru „Tânărul cronicar”. Atât de mult acest nume i se potrivește chiar lui. Născut în Chișinău, Daniel Verejanu a promovat capitala, a promovat numele Moldovei pe toate meridianele lumii, cum puțini tineri de vârsta lui se pot bucura/lăuda, fiind autorul și realizatorul unui număr impunător de proiecte literare, culturale, educaționale și nu doar. A început cu Revista „Micul Prinț”, 1992, îndată după proclamarea independenței Republicii Moldova, când deveni elev, și-i plăcea nespuse de mult să citească, dar nu avea ce, căci nu se edita nici un ziar, nici o revistă pentru copii și tineret. Învățând cum se face o revistă, în 1994 devine redactorul revistei, (cel mai tânăr redactor șef din lume) și adună în jurul său un Colegiu de redacție unic: adolescenți și tineri talentați din diferite țări. În clasa a VI, fiind dat la studii la București,

conducerea revistei a fost transmisă altor elevi, după care apariția revistei deveni tot mai rară. Peste ani a revenit în funcția de redactor șef (neremunerat) al primei publicații din Moldova cu statut de ONG, fiind și azi coordonatorul proiectului, primul și cel mai drag proiect al său. Apoi au urmat alte proiecte: Primul Club al Consiliului European, Conferința Transfrontalieră a Tinerilor (primul proiect transfrontalier pentru tineretul studios: studenți, masteranzi, doctoranzi), Asamblarea în Deplasare a Tinerilor, Summit-ul Tinerelor Talente și multe alte proiecte. O activitate deosebită desfășoară în calitate de președinte al Consiliului de Conducere al Uniunii Internaționale a Oamenilor de Creație.

Reușitele literare ne bucură nespuse. A debutat la o vârstă foarte fragedă, cu nuvela (micro-roman SF) *Semnul crucii* (1997), au urmat cărțile: *Buna ziua, Democrație* (2012, cu primele încercări poetice), apoi *Eu și Consiliul European* (2012,

volum publicistic, premiat la Slonul Internațional de Carte de la BNM cu Premiul Ministerului Tineretului din Moldova). În 2016 adună studiile și comunicările sale în volumul „*Lucian Blaga, puterea creatoare ca putere absolută*”, ediția a doua în 2017, carte pe care o lansează la Festivalul Internațional „Lucian Blaga”, de la Lancrăm, Sebeș, Alba, volum cu care obține Premiul Municipal al Tineretului (Premiul Special). Or, începând să facă studii doctorale, se regăsește în postura de istoric și critic literar, an de an ne surprinde cu studii, eseuri foarte profunde, originale, inedite pe care le publică în reviste importante sau le prezintă la Conferințe științifice, Simpozioane, la Congresul Mondial al Eminescologilor, la Festivalul Internațional de Poezie Lucian Blaga (Lancrăm, Sebeș, Alba)

Volumul „*Metafora, comunicarea dintre conștient și inconștient*” e o carte aparte în istoria și critica literară autohtonă. Tânărul exeget blagian ne dă „o lecție transparentă de metaforă” (cum ar zice Cristian Biru). Urcând toate treptele suferinței lui Blaga, până în cele mai de-nepătruns adâncimi, Daniel Verejanu scoate la lumina zilei de azi, în mileniul trei, sensuri noi ale metaforelor blagiene, pregătind pentru luna mai, la ziua de naștere a marelui scriitor de la Lancrăm o Masă rotundă a tinerilor din Moldova.

G.Codreanu

„Surâs Astral”

Petru HASNAȘ

(poeme din noua carte
„Surâs Astral”)

Marea leagănă memorii

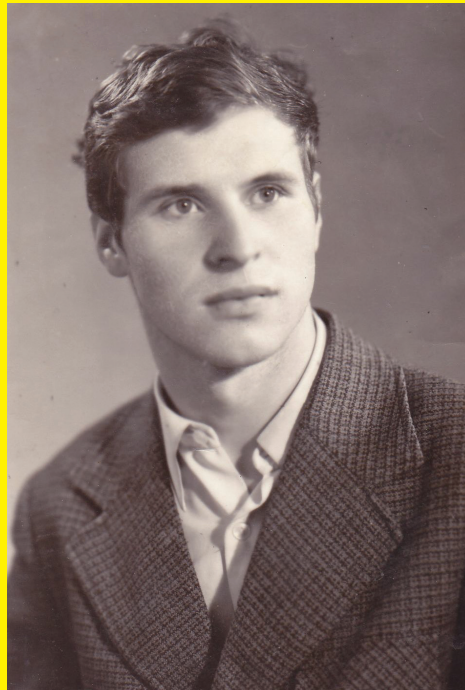
Marea leagănă memorii,
Valuri bat cu amintiri.
Pescăruși alină zorii,
Cu-a lor muzică-n efir...
Vânturi, a trezit eclipsa,
Așteptărilor din noi.
Tot ce e în timpuri lipsă,
Se observă și în ploii...
Doresc să ascult ecoul
Melodiilor materne,
Înfrunzind de timp platoul,
Cu noi șlagăre-n tavernă.

Triste discuții

Pe o cale clandestină,
Apăruse o lumină.
Tu luminează te-ai făcut,
Suflet dulce și plăcut.
Te-ai făcut dulce speranță,
Semănând crâmpei de viață...
Traversând noi căi, lacune,
Cu surprize mari în lume...
Suntem în țară de străini,
Alții, zău se fac stăpâni.
Soarta, demult, nu ne cruță...
Triști azi s-au trezit discuții,
Viitor crunt, se anunță ...

Ce speranță are versul

Dragă copiliță, sufletel lumină,
Cu mintea lucidă, și dorinți
senine...
Te ador în toate, și îți duc mult
dorul,
Aștept să reverse din suflet
izvorul...

Lipsa, Dragă fiică, eu o simt
mereu,
Spice, să răsară, din surâsul tău.
Tu erai o muză, tu te faci dor
nins...
Ce speranță are versul, ce l-am
scris...
Ți-ai făcut Drăguțo, singură
destinul,
Aș dori în toate, să-ți observ
seninul.
Să nu te însoțească nicăieri
veninul.
Să fii luminată de împliniri
plăcute,
Copiii să aibă, pentru joacă
curte...

Să nu dispari, întru iluzii

Aș mai scrie, ce șoptește dorul -
Nicidecum nu a secăt izvorul...
Cât nu ar fi să fim departe,
Numai tu ești eroină-n carte.
Istorie te faci în muza mea...
Văpăi de dor, trezește dragostea.
Cu depărtarea te doresc mai
mult.

Ai înțeles, nu pot, să nu te-
ascult...
Să nu mă dai iubita mea uitării,
Să nu-mi mai spui nimic de
încheiere...
Precum mă știi, eu încă am
putere.
Iar depărtarea-mi dă multă
durere.
Să nu mă dai tăcerii tale crunte,
De îți vor face chiar și alții curte.
Să nu dispari, întru iluzii
omenești,
Tu mângâieri la altul, nu
găsești...
Aș vrea mai des să oblojești
iubirea,
Doar numai ea ne lasă
amintirea...

Verbul te cheamă

Ai avut noroc cu carul!
Politețea-ți este darul!
Fiind tânără, frumoasă
Verbul te cheamă acasă;
Îți face faimoasă rută,
Să nu ai în timp redute.
Cuibul drag, să-ți dea viață,
Demnitate și speranță.

„Primul Muzeu în Moldova”

al copiilor care luptă cu corupția), Primele Cluburi ale Consiliului Europei, 2000, primele Cluburi UNESCO, 2000, Uniunea „Copiii Europei”, 2000, Caravana Culturii Păcii, 2000, apoi *Federația din Moldova a Asociațiilor, Centrelor și Cluburilor UNESCO*, 2000, *Academia Europeană a Societății Civile*, 2003, *Uniunea Internațională a Oamenilor de Creație*, 2017, toate cu personalitate juridică, și alte vreo 10 structuri fără personalitate juri-

La 30 ani de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Academia Europeană a Societății Civile a deschis la 1 septembrie 2021, apoi la 21 martie 2022, în incinta biroului său, **Primul Muzeu al Societății Civile din Moldova**. În speranța că, într-un timp apropiat se va găsi un edificiu, primele expoziții deschise pe durata a 10 zile fiecare, a adunat și a bucurat mulți vizitatori. Inițiatorul proiectului este poeta Renata Verejanu, cea care a creat primele structuri noi, moderne ale Societății Civile în Moldova, prin Cenaclul „Graii Matern”, 1988, cu care a fost pe linia întâi a renașterii

Primul Muzeu al Societății Civile din Moldova

spirituale și a procesului de democratizare, prima agenție cu adevărat liberă și independentă cu statut de ONG „Agenția Tinerilor Jurnaliști AMP-International”, 1991, *Revista „Micul Prinț”*, 1992, prima publicație pentru tinerele talente cu statut de ONG, *Organizația Mondială a Copiilor Talentați*, 1995, cu cartierul general la Chișinău și statut participativ la Consiliul Europei (2001-2017), Ziarul „Copiii Europei”, 1997, (primul ziar

dică (*Microfonul Liber, Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț”...*), toate unite în REȚEAUA OMCT, prin care voluntarii de la aceste structuri asociative au lansat și implementat sute de proiecte culturale, mass-media, educaționale, pentru tineret, editoriale... (în sens de evenimente), unice în Moldova, unice în Europa. Cu doamne ajută.

*Serviciul de Presă al
Academiei ESC*

Viața e Dragoste

Portretul profesional al Pedagogului

Așterne pământul fapte prin tot cei înzestrați de bunul Dumnezeu cu o misiune aparte. Mlădița fiecărui început a fost creat pentru a duce o misiune importantă în toate extremitățile necesare vieții, aprig e surâsul atunci când retorica unui început îi cere în șoaptă abilitățile, el crede în tot ce poate realiza și își dedică competența prin generații și copii mai noi ca ieri.

Totul începe în minunata lui minți, un teren fertil presurat de dorințe, trăiri și cărți. Fertilitatea acestui teren e semănat prin ani de studii, dragostea față de știință și magia unei munci nocturne ce a căpătat verticalitate prin dăruire și stele. El e ca și aerul, e mai prezent în lecțiile de la școală, e mereu și oriunde când îl chemi, mai pur în oscilare și mai de folos în trecut, prezent și viitor.

Așterne pământul fapte prin Măria sa - drag profesor, cel ce ne dă mereu dreptate la succes și la un viitor mai triumfător, el mereu e strajă neînfricată la cârma înțelepciunii, el e deschizător de lumină ce-i învață pe toți din dulcele cuvinte al graiului matern, leagăn de trac ce poartă cu mândrie al său frumos prenume sfânt: urmaș al Daciei moșie, scăldat de malul Prutului cel drept.

Pornesc toate pe un drum învăluite de podoaba sa, înțelepciunea și împreunesc viziuni profunde ce aprind sclipiri în ochii lui blânzi, profunzi în gândul unui început de vâpăi, te cuprinde strâns cu privirea sa și îți amintește despre valoarea neestimată a unei cărți. Mișcărilor sale te fac să sorbi prin fiecare cuvânt rostit, poate și-n șoaptă, o avalanșă de nori scăldați prin viața unui pedagog, cu multe viziuni noi, cu definiții și raționament ce te înalță spre o nouă descoperire.

Trăiește peste el o stea, o stea ce strălucește peste munca sa!

Așterne pământul fapte prin urma pedagogului modern, demnă traiectorie ce definește o inimă de carte, el pătrunzător prin farmec, ca și luna își schimbă umbra în fiecare anotimp al anului, în fiecare lună e mai aprins, în toamnă el ră-

mâne îmbătrânit de-apus, el strânge frâul tare de tot, parcă ar fi un hambar de pe un lan mare, copt, are de scris, planifică tot, dă valoare în tot ce și-a propus, rămânând bătaia vântului fugar și se gândește cu drag la cei ce pentru prima oară vor sorbi din cartea-abecedar, e toamnă pentru el în calendar, el strânge iar a mia oară acele sentimente clare și lacrima-i apare-n geam, cu gând curat el spală draga școală. Frunza așterne în perfecțiunea toamnei covorul multicolor, el așterne caligrafia perfectă pe unde trece, păstrată cu acuratețe în desăvârșirea ei, corectă ca și bătea vântului, adevărată ca și frumusețea toamnei.

Îngheață orice așteptare, fiecare plan creat de el, ridică și fără soare fiecare a lui învățăcel.

Obosit poate, răpus de vreme, nu-l poți vedea sau auzi, mereu punctează o viață, mereu e cu noul pe el.

Anul își coase cojoace din vară, el mereu e pregătit de iernat, el iarna-i mai plin de rapoarte și truda-i menită-n praznic de iernat, el toate le combină cu suflet și toate-s puse frumos, cum cere ministerul, are portofoliu, e ca un *dres cod*, perfect, inovator, mereu completat prin achiziții noi de la seminare și alte training-uri în care este implicat.

Ce poate fi mai viguros? Un exemplu de pedagog, cu dăruire care vine la ai săi elevi, în orice anotimp, scăldat de așteptare, el vine ca și primăvara, plâpând, suav, cu o carte ce cere din nou o abordare la marea lui implicare, cresc împreună ca și iarba

prin rădăcina înghețată de iarnă, cresc subiecte noi ce aprofundează succesul unor valori.

Exclamațiile curg ca și ploaia de primăvară, farmecul prezentărilor lecției își face bilanțul, el, aproape de ei, ei curioși prin zecile de întrebări, îi atinge atent pe fiecare prin răspunsuri importante ce hrănește interes, spiritul critic rămâne aprins ca o torță din vulcanul ce arde mintea celor implicați, vocea lui caldă e întreruptă de sunetul clopoțelului ce ia o pauză de curând.

El e ca și anotimpurile: rămâne pentru a valorifica, el e o continuitate a unei cărți de anotimp, el, pedagogul, mai dornic de timp, el pedagogul, ce cuprinde cu brațele sale al Terrei gând.

Puterea sa îl face capabil în orice clipă a anului să fie aproape de copii, de zglobii universului ce creează o horă mare – ei în horă țin pasul, el orientează dansul, săltăreț adună resurse, notează, apreciază și intră din nou în hora rămasă pe drumul verei și al cireșilor coapte, gândul îi croiește drum spre toamnă.

Timpul e grăbit prin fapta sa: natura, el rămâne grăbit prin timp în a sa natură.

**Alina Postoronca Moisa,
învățătoare**

Adresa redacției:
Chișinău 2012, str. Pușkin 24,
tel: 022 22 66 75, 068582011
E-mail: wotcmoldova@yahoo.com
Daniel Verejanu,
autorul proiectului, redactor șef

În oșpeție la Revista „Micul Prinț”

Ilie & Matei
POSTORONCA